

[H. P. Hansen (Præstø A.)]

eller Landkommuner, er haardt anspændt, takket være bl. a., ja vel i særlig Grad, de Hjælpeforanstaltninger, Kommunerne har maattet iværksætte af Hensyn til arbejdsløse og andre daarligt stillede Medborgere, Hjælpeforanstaltninger, som, hvor karrige de end kan siges at være over for de enkelte, efterhaanden kræver større og større Pengemidler, og større Pengemidler end adskillige Kommuner kan udrede.

I § 1 angives, hvilke Kommuner der skal have Del i Statstilskuddet. Man undertager for det første København, Frederiksberg og Gentofte Kommuner og endvidere de Købstæder og Sognekommuner, hvis Beskatningsbrøk i Finansaaret 1934—35 har været under 70. En nærmere Definition af dette Begreb findes i § 1, 2det Stykke, og jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa.

Af de 6 Mill. Kr. fordeles de 4 Mill. Kr. efter de i § 2 nærmere bestemte Regler, hvis Grundlag er Kommunernes Udgifter i 1933—34 til offentlig Forsørg, Folkeforsikring og Invaliderente, saaledes som det nærmere er udformet i den nævnte Paragraf. § 3 indeholder Bestemmelser om Fordelingen af de resterende 2 Mill. Kr.; 25 000 Kr. tænker man ved Justitsministerens Foranstaltning fordelt mellem Kommunerne paa Færøerne, medens Resten af Indenrigsministeren med indhentet Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg fordeles mellem vanskeligst stillede, ja, jeg maa vel her sige særlig vanskeligst stillede Kommuner efter nogenlunde samme Principper, som blev lagt til Grund ved Fordeling af Statstilskud i Henhold til den gamle Skattelov af 1903, idet der ogsaa her tages Hensyn til sociale Udgifter, som maa antages at have Indflydelse paa Skatteudskrivningen i de enkelte Kommuner, ligesom naturligvis Gældsbyrden tages med i Betragtning.

I øvrigt fremgaar det af Lovforslaget, at det er Mening, at der skal tages særlige Hensyn til Forholdene i de sønderjyske Kommuner, hvor man ganske naturligt finder, at de økonomiske Tilstande er endnu sværere, end de er i den øvrige Del af Landet.

I Bemærkningerne til Lovforslaget gøres der opmærksom paa, at der i de senere Aar har været bevilget betydelige Beløb til saavel Købstad- og Sognekommuner som til

Amtskommuner, nemlig henholdsvis 22 og 35 Mill. Kr.

Midlerne til Dækning af de 6 Mill. Kr. skulde tilvejebringes ved Udskrivning af en overordentlig Indkomstskat, enten en Merindkomstskat eller en Tillægsskat, og jeg skal i saa Henseende uden i øvrigt at komme nærmere ind derpaa henvise til det Lovforslag, der kommer til Behandling under næste Punkt paa Dagsordenen. Maa jeg blot sige, at den nævnte Beskatning byder saare lempelige Vilkaar for de paagældende Skatteydere, idet Skatten, hvad enten Talen er om Merindkomstskatten eller Tillægsskatten, kun tages af store Indtægter, saaledes at ingen berettigede Interesser gaas for nær. Det er ganske utvivlsomt rigtigt, som der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at det maa antages, at saavel de 8 Kommuner, som i Henhold til en Bevilling paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. i 1934—35 har faaet en Hjælp til et Beløb paa 372 000 Kr., som endnu flere Kommuner ogsaa i indeværende Aar vil trænge til at faa Støtte af Staten under deres daarlige økonomiske Forhold.

Idet jeg i øvrigt henviser til den højtærede Ministers Forelæggelsestale og de udførlige Bemærkninger, der medfølger Lovforslaget, vil jeg derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget. Det er min Overbevisning, at en Støtte som den her omhandlede vil være kærkommen for mange Kommuner.

Det er, som sagt, fastslaaet i Lovforslaget, at de 3 Hovedstadskommuner, København, Frederiksberg og Gentofte, ikke skal have Del i Tilskuddet, bl. a. fordi der, som bekendt, er Forhandlinger i Gang om en Udligning mellem de to første Kommuner, og Gentofte Kommune er saaledes stillet, at man vel næppe i sin vildeste Fantasi kunde tænke sig, at den skulde have Statstilskud. Ud over disse 3 skulde der være 170 Kommuner, som skulde holdes udenfor paa Grund af deres bedre økonomiske Stilling.

Formaalet med denne Lov synes jeg er det bedst mulige, og jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at der ved Fordelingen vil blive taget særligt Hensyn til Kommunernes Beskatningsforhold, saavel hvad Ejendomsbeskatningen som de personlige Skatter angaar. Der gøres i Bemærkningerne opmærksom paa, at adskillige